

בעזה"ש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

חיי שרה

גליון תס"ג

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולחקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל.חדש) 079.704.0017 ולחקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל.חדש) 03.33015.0717 ולחקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים



להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

פרשת חיי שרה

תמיד הרגישה טוב בהנהגת ה' * הבוטח בה' חסד יסובבנהו * לימוד אמונה מהמוזג * ראתה בכולם רק מעלות ולא חסרונות * אמונה פשוטה עוברת בירושה * יצחק אבינו לא ידע דבר מותה * לשקר בשביל להחיות יהודי * להזהר לבשר בשורות טובות * המבשר טוב נכנס בו ניצוץ מאלהיו הנביא * כל אחד מהם אוהב דבר אחר * התפלל על מיתוק הדינים * אברהם אבינו תלה שצריך לחסדי השי"ת * נשמות הצדיקים מתעברות במי שעוסק במעשיהם * לא ליתן לבהמה משקה שהזכירו עליו ש"ש * שפכה המים בשביל כבודו של אליעזר * זהירות בכבוד הבריות * הקב"ה בירכו במידת הענוה * שמחה בא מידיעת השגחת הבורא

וַיְהִיו חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַ שָׁנִים
וּגְר' (כג, א).

תמיד הרגישה טוב בהנהגת ה'

השי"ת עמה), וזה היה מגודל האמונה
והבטחון שבהקב"ה, שכל מה
דעביד הקב"ה הוא טוב נכון.

הבוטח בה' חסד יסובבנהו

מעשה ביהודי שבא אל הרה"ק
ר' שלמה מזעוויהל זי"ע
ושמח לפניו את צערו, שעובד
באיזה מפעל, והודיעו לכל
העובדים שמחמת ריבוי העבודה
החליטו שיעבדו גם ביום השבת
ר"ל, ולמרות ההפצרות המרובות
לפני בעל המפעל שהוא שומר
שבת, ומדוע יכריח אותו לחלל

ברש"י פי', לכך נכתב 'שנה' בכל
כלל וכלל, לומר לך, שכל
אחד נדרש לעצמו, בת ק' כבת
כ' לחטא, מה בת כ' לא חטאה
שהרי אינה בת עונשין אף בת ק'
בלא חטא, ובת כ' כבת ז' ליופי,
שני חיי שרה כולן שוין לטובה.

הרה"ק בעל יסוד העבודה
מסלאנים זי"ע (מוכא
בספר כתבי רמ"מ) פירש דברי רש"י
בזה"ל: 'ס' איז איהר שמענדיג
גומ' געווענ' (תמיד הרגישה טוב עם הנהגת

אותך מהעבודה, אזי השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך.

אותו איש נתלהב מאוד מדברי האמונה האלו, ואכן נסע מיד לבעל המפעל, ואמר לו אין ממה לדבר אני לא עובד בשבת! שאל אותו בעל המפעל הלא אתמול התחננת לפני שאתן לך לעבוד כאן בלי לעבוד בשבת, ומהיכן קבלת תקיפות הלזו, סיפר לי שהיה אצל הרה"ק מזעוויהל שהסביר לו שהקב"ה הוא הזן ומפרנס לכל, וצריך להאמין ולבטוח בו, שהכל תלוי בידו, ואם יש אמונה הרי יש פרנסה... עמד בעל המפעל ואמר, אהא, מדובר כאן ביהודי שיש לו אמונה, אני משחרר אותך מהעבודה ביום השבת... אתה לא תצטרך לחלל את השבת...

לימוד אמונה מהמוזן

מסופר על הבעש"ט הק' זי"ע ששמע פעם אחת כרוז מן השמים, שיסע לכפר סמוך לסניטין, וילמד מבעל הפונדק (הקרעטשמע) עד כמה כדאי להאמין

את השבת קודש, לא נענה לו, ואמר לו שאם אינו רוצה לעבוד בשבת שיחפש לו מקום עבודה אחרת, והמשיך אותו יהודי לפני הרה"ק שכל פרנסתו תלוי בעבודה זו, ואם יצטרך לעזוב מקום עבודה זו לא יהא לו לחם לאכול ח"ו.

אמר לו הרה"ק מזעוויהל, תגיד לי כמה אנשים נמצאים בכל העולם?! וענה כמה מיליארד אנשים, שאל אותו ומי זן ומפרנס את כולם?! הקב"ה! וכי אתה מאמין בזה?! ענה כן, בוודאי שאני מאמין שהקב"ה זן ומפרנס לכל בריותיו מקרני ראמים ועד ביצי כנים! הוסיף ר' שלומק'ה להקשות לו וכי כולם עובדים באותו מפעל שאתה עובד שם?! ענה לא! אמר לו אם כן עיניך הרואות שכדי להתפרנס אין צריכים לעבוד דווקא במפעל זה, רק הרבה שלוחים למקום איך לפרנס את בריותיו, ועל כן עצתי הוא שתעשה את המוטל עליך, שתלך לבעל המפעל ולומר לו ברור שאינם עובד בשבת, ואם יזרוק

שולח את השומר ג' פעמים להתרות על ידי הכאות אלה, ואם עד פנות היום אין מביאים לו דמי השכירות יבוא האדון, ויקח אותו ובני ביתו לשכי בבית האסורים, הבעש"ט שמע דבריו, ואמר לו, מהכרת פניך ניכר שאין אתה דואג, שדמי השכירות המגיעים להאדון כבר מוכנים בידך, ואם כן למה לך להמתין עד הערב, מוטב שתלך תיכף ותשלם לו, השיב לו האיש אין לי אפילו זהוב אחד ביד, ובכל זאת בטחוני בה' שיזמין לי, כשם שהוא מזמין לי תמיד, כך שאין שום פחד, ותוכלו להאריך בשלחן כרצונכם.

אחר כך נכנס שוב השומר עם מקלו והכה ג' פעמים ויצא בכעס גדול, תלמידי הבעש"ט תמחו מאד שהאיש לא נרעש ולא נפחד, הבעש"ט צוה לברך ברכת המזון, והאיש פשט בגדי החול שלו, ולבש בגדי שבת בגדי משי, ויצא מהבית, הבעש"ט עם תלמידיו יצאו אחריו לראות היצליח ה' את דרכו, הם ראו שהוא הולך על הדרך הפונה

ולבטוח בה', מיד יצא עם תלמידיו לאותו כפר, כאשר הגיעו ליד הפונדק, יצא בעל הפונדק לקראתם, וקבלם בשמחה, והזמין אותם ללון אצלו, ומיד ערך להם סעורה בהרחבה.

למחרת היום אחרי התפלה ערך לפנייהם בעל הבית שלחן עם פת שחרית, ופתאום נכנס לשם שומר עם מקל גדול, ניגש אל השלחן והכה ג' פעמים, ובפנים זועפות בלי שיאמר דבר יצא והלך לו, התלמידים נבהלו מפני השומר, אבל האיש ההוא עמד והסתכל בפני השומר כאלו לא ארע דבר, והתלמידים חשבו בלבם שמא נשתכר השומר, והאיש מכירו, ולכך לא עשה עליו שום רושם. בסעודת הצהרים שוב נכנס השומר והכה ג' פעמים במקלו על השלחן, ויצא בזעם.

הבעש"ט שאל את האיש לפשר הדבר, וענה לו שזהו השומר הממונה מאדון הכפר, וכך מנחנו של האדון, כאשר מגיע יום האחרון של תשלום השכירות,

שאם לא אסכים הרי יכול למכור לאחרים, לכך רצתי אחריו ומסרתי לו את הכסף כפי שביקש, כדי להיות בטוח שלא ימכור לאחרים.

פנה הבעש"ט ואמר לתלמידיו, לכך ציווי עלי מן השמים להגיע לכאן, כדי ללמוד עד היכן מגיע מדרת בטחון של יהודי פשוט, והבוטח בה' חסד יסובבנהו.

ראתה בכולם רק מעלות ולא
חסרונות

אאזמו"ר הרה"ק רבי צבי הירש
מקרעטשניף זי"ע

בספרו תורת חיים ואמונה, פירש דברי רש"י שני חיי שרה, כולן שוין לטובה. דבפשטות הכוונה שהיתה אומרת כל דעביד רחמנא לטב עביד. וגם ירמוז על מה שמבקשים בתפילה קודם התפילה שתקן הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע 'ותן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חבירנו ולא חסרונם', וזהו 'כולן שוין לטובה', כי שרה אמנו ראתה רק את המעלות והטוב בכל בני אדם.

להארמון של הארון, ופתאום ראו איזה עגלה באה מרחוק, ואיש יורד ממנו ומדבר עם המוזג, הם התווכחו ביניהם עד שעלה בחזרה על העגלה, והמוזג המשיך בדרכו, אבל אחרי זמן קצר חזר העגלה אליו, והאיש ירד ודיבר אתו ומסר לו צרור כסף, ומשם פנה והלך לביתו של הארון.

בעל העגלה הגיע להפונדק וירד לשם, והבעש"ט פנה אליו ושאל אותו מה דיבר עם בעל הפונדק, השיב ואמר, הנה זה כמה שנים שאני קונה ממנו היין שרף שהוא עושה בביתו כל החורף, ותמיד אני משלם לו עשרים פרוטות בעד מדה של ליטר, וכבר ניסיתי כמה פעמים לקנות גם אצל אחרים, ולא היה לי שום הצלחה, כי גם אני בעל פונדק בכפר לא רחוק מכאן, וכיון שהייתי חושש שלא ימכור לאחר לכך הקדמתי לבוא לקנות אצלו, כאשר פגשתי בו תבע פי שנים מהסכום הרגיל, ולא הסכמתי בתחילה, אולם כאשר עליתי על העגלה, חששתי

אמונה פשוטה עוברת בירושה

מנהיג לבירה, ואחר כך נתעלה למדרגת אמונה פשוטה בתמימות, וזה היה חביב מאוד אצל השי"ת. ועל זה נאמר (בראשית טו, י) 'והאמין בה', דהיינו שבא ל'אמונה פשוטה' שהיא למעלה מהשכל, ולכן 'יחשבה לו צדקה', שהקב"ה החשיב דבר זה לצדקה לאברהם, שאפילו אחרי שהשיג בשכלו, מכל מקום עדיין האמין בתמימות.

וכמו כן בני ישראל כשבאו לקבל התורה, היו צריכים להגיע למדרגת אמונה פשוטה, ועי"ז זכו לקבלת התורה, כמו שנאמר (דברים לב, ו) עם נבל ולא חכם, ותרגם אונקלוס עמא דקבילו אורייתא, ולא חכימו, שעל ידי שלא חכימו, אלא הלכו בתמימות בלא התחכמות, זכו לקבל את התורה הק'.

והנה אמונה שכלית לא שייך שיעבור בירושה לדורות הבאים, כיון שזה תלוי בשכל ובחקירות וכדומה, ואמונה זו משיג כל אחד כפי עיון שכלו, אבל

במדרש (בראשית רבה נה, א) הסמך בפרשה זו הפסוק (תהלים לו יח) 'יודע ה' ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה'. ובספר צור צדיק מאזמו"ר הרה"ק רבי משולם זוסיא מטשערנאביל זי"ע מביא ביאור נפלא בפסוק זה, דהנה ידוע שעיקר העבודה היא להתחזק באמונה פשוטה בתמימות בלי חקירות והתחכמות כלל, וכמו שכתב רש"י בלשונו הזהב על הפסוק (דברים יח, יג) 'תמים תהיה' וגו', התהלך עמו בתמימות ותצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות וכו'. וכידוע שצריך לשנן הרבה ולחזור על דברים אלו של רש"י הקדוש, ואמונה כזאת חשוב ומקובל לפני השי"ת יותר מהכל.

והנה איתא בחז"ל (נדרים לב, א) בן שלש שנים הכיר אברהם את בוראו, הלשון 'הכיר' פירושו 'הכרה שכלית', כי אברהם חקר הרבה עד שהשיג בשכלו שיש

אמונה פשוטה בתמימות שייד להנחיל לדורות הבאים, שיהיה להם בטבע האמונה הפשוטה, וכמו שנאמר (תהלים יט, י) 'יראת ה' טהורה עומדת לעד', שאם יראתו היא 'טהורה' דהיינו באמונה פשוטה, אזי מנחילים אותם לעד לדורות הבאים.

וזהו פירוש הפסוק 'יודע ה' ימי תמימים' הם הצדיקים המתהלכים עם הקב"ה באמונה פשוטה בתמימות, ועי"ז 'ונחלתם לעולם תהיה' שמידה זו נמשכת לעולם לדורות הבאים, שגם הם יזכו להאמין בהש"ת ובעבדיו הצדיקים באמונה פשוטה.



וּתְמַת שְׂרָה בְּקֶרֶת אֶרְבַּע וְגו' וַיָּבֹא אֲבֶרְהָם לְסֹפֶד
לְשָׂרָה וּלְבִכְתָּהּ (כג, ב).

שמועת העקידה, על כן העלימו ממנו מיתתה ולא הגידו לו. ומטעם זה לא ראינו שהזכיר התורה את יצחק כלל לא במיתתה ולא בקבורתה, כי מאז שנעקד על גבי המזבח לא ראינוהו, שהרי כשהלכו אברהם ויצחק להר המוריה, כתוב בחזרה 'וישב' אברהם אל געריו (בראשית כב, יט), והיה ראוי שיאמר 'וישובו' אל הנערים, ולמה לא הזכיר חזרתו של יצחק. ויתכן שנשאר שם בהר המוריה שלש שנים, עד שנשלמו לו ארבעים שנה ונשא רבקה,

יצחק אבינו לא ידע דבר מותה



ברבנו בחיי מתמה שהיה ראוי לכתוב 'ויבוא אברהם ויצחק' לספור לשרה ולבכותה', כי בודאי ראוי היה יצחק לספור לאמו הצדקת ולבכות עליה, שהרי החיוב בו גדול יותר מאברהם, ועוד שהיא אהבתו אהבה יתירה שילדה אותו על דרך הפלא, והיתה נפשה קשורה בנפשו.

אבל יתכן לומר שלא ידע יצחק אז שמתה אמו, כי לפי שמיתתה היתה בשבילו, מחמת

הלזו, ומיד חזרה על עקבותיה לחזור לביתה. וכאשר נכנסה לעירה הבחינה האיך שבני המשפחה חוזרים מהקבורה ר"ל... ככלות ימי השבעה חזרה ונסעה לאביה הק', ושאלה אותו: הלא ידעת את האמת שזה כבר לאחר מעשה, למה רימיתני ולא גילית לי את האמת?! אמר לה: מותר להוציא דבר שקר ובלבד להחיות נפש מישראל⁵.

להזהר לבשר בשורות טובות

בענין זה ראיתי מאמר נפלא בספר תפארת שמשון להמגיד המפורסם הגה"צ ר' שמשון דוד פינקוס זצ"ל, דהנה רש"י פירש, שנסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקידה שנודמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט, פרח גשמתה ממנה ומתה. ופסוק זה מלמדינו מוסר השכל גדול, עד כמה צריך האדם לשום על לבו לכל היוצא מפיו, ועד היכן צריך זהירות יתירה למה שאומרים לאנשים אחרים.

ומפני זה לא נזכר שובו משם, עד כאשר הביא לו העבד את רבקה, ואז הזכירו הכתוב (שם כד, סב) 'ויצחק בא מבוא באר לחי רואי'.

מוסר השכל עצום למדנו כאן, עד היכן חובת הזהירות שלא לצער איש מישראל, שהרי לא אמרו ליצחק על מותה וקבורתה של אמו, שלא לצער, שהרי בודאי לא היה יכול לעמוד בצער הגדול שאמו מתה בשבילו, על אחת כמה וכמה עד כמה צריך להתרחק שלא לצער איש מישראל.

לשקר בשביל להחיות יהודי

מסופר על הרה"ק ר' אהרן מטשערנאביל זי"ע, שפעם אחת חלתה בת בתו, ועמדה על סף מוות ר"ל, ואמה של הילדה לקחה מיד עגלה ונסעה לאביה הק' להזכיר לפניו את בתה לרפואה, ונכנסה אצלו ובכתה מאוד על מצב בתה, והרה"ק אמר לה: הסירו דאגה מלבך, יכול את לחזור לביתך, בתך כבר בריאה! היא שמחה מאוד לשמוע הבשורה

(עקסידנ"ט), אבל כולם בסדר... הרגע הקטן הזה בין הזכרת המאורע הרע להזכרת הידיעה שהכל בסדר, מספיק להדאיג את לבו של אותו אב, ונכון שלא מת על המקום, או קיבל התקפת לב (הארץ אטאקע), אבל היתה כאן דקירה בלב, והמבשר הזה אם אינו השטן ממש, הרי הוא מחבריו וחברי חבריו, והדוגמאות רבות למכביר, ואשרי החכם אשר עיניו בראשו והרי הוא רואה את הנולד.

ומרובה מידה טובה, אם שמועה רעה ברגע אחד יכולה להרע כ"כ, כל שכן בשורה טובה אפילו אם נראית קטנה ולא חשובה, הרי היא מחיה לב ונפש, כגון: המאחר קצת לבוא לביתו, ומתקשר להודיע לבני ביתו שהכל בסדר אתו, ויאהר בדרכו לחזור הבית, או כל מיני מקרים קטנים של התחשבות, ובפרט הדבר חשוב ביותר כלפי הורים, אשר בטבעם להיות דואגים וחרדים על נפש בניהם.

ודבר זה יש לנו ללמוד ממה שאירע לשרה אמנו,

דהנה אותו שליח בא לבשר לשרה בשורה משמחת, כי יצחק בנה נשאר בחיים, אלא שהתחיל קודם לספר לה איך שנזדמן בנה לשחיטה, ואחר כך סיים את דבריו ואמר: שבסופו של דבר ניצל ולא נשחט, ובין כך ובין כך נבהלה שרה עד שפרחה נשמתה ומתה. הרי דבאמת בא המבשר לבשר טוב, ואילו הקדים ואמר בתחילה שיצחק חי, ואחר כך היה מספר את כל הקורות אתו שגללקח לעקידה וכו' וכו', כדי להגדיל השמחה שנשאר בחיים, אזי הכל היה בא על מקומו בשלום, אלא שנהג בלי זהירות ושימת לב במה שהקדים את הרעה ואיחר בבשורת הטובה, וברגע זה פרחת נשמתה של שרה, ובמקום להיות שליח טוב נהפך להיות שליחו של השטן!

זהו לימוד גדול עד היכן צריכים להיות זהירים, שכן הוא מעשים שבכל יום, אחד מספר לחבירו איזה דבר, כגון: נכון שבנך נסע לטייל ביחד עם בני כיתתו?! שמעתי שרכב התנגש בדרך

שמתה באותו הרגע ששמעה שמועה רעה על בנה, שגם אנו נוהר תמיד לבשר טובות להורים, וכמובן גם בין איש לאשתו ובין אדם לחבירו, ומצינו בתורה כי לבשר טוב הוא תכונה של 'איש טוב', כמו שאמר דוד המלך (שמואל ב-יח, כז) 'ויאמר המלך 'איש טוב' זה ואל בשורה טובה יבוא'.

המבשר טוב נכנס בו ניצוץ מאליהו הנביא

במאור עינים (פ' ויצא) כתב נוראות בגדל מעלתו של המבשר בשורות טובות לאחרים, שנכנס בו ניצוץ של אליהו הנביא זל"ט, וזל"ק: איש המגיד בשורה

טובה, נתלבשה בו בחינת ניצוץ אליהו ממש, כי הוא המבשר כל הבשורות טובות שבעולם, רק שמתלבש בהמגיד ההוא וכו', ולכן כשמזדמן להגיד איזה בשורה טובה, מתחזק כל אחד ואחד לרוץ ולהגיד, כי נשמתו מרגשת בחינת אליהו, ורוצה להכניסו בתוכו, אף שאין בני אדם מרגישין בזה, מכל מקום מזליה חזי, ואם היה לו דעת היה יכול להתחיל לעבוד את ה' בבחינת אליהו שנתלבשה בו אז, וילך בה ממדריגה למדריגה גדולה, וגם האיש שנתבשר הבשורה נכנס בו הניצוץ אליהו בקרבו ונתרחבה דעתו, גם כן יוכל לדבק בנקל אל הבורא יתברך.

אֲדֹנִי שְׁמַעֲנִי אֶרֶץ אֲרַבַּע מֵאוֹת שָׁקֶל פָּסָף פִּינִי וּבִינִי
מָה הוּא וְגו' (כג, טו).

כל אחד מהם אוהב דבר אחד

פרש"י, בין שני אוהבים כמוני. הרה"ק בעל אמרי חיים מוויזניץ זי"ע (ליקוטי אמרי חיים) הקשה,

וכי הכיר אברהם את עפרון קודם לכן, ואיך נעשו פתאום אוהבים זה לזה?! ואפשר לומר שפירושו הוא: שנינו אוהבים משהו, אני (עפרון) אוהב כסף, ואתה (אברהם)

אבינו) אוהב מצוות! לדידי שאני אוהב כסף אין ארבע מאות שקל כסף נחשב לכלום, שהרי כתיב (קהלת ה, ט) 'אוהב כסף לא ישבע כסף', ולדידך שאתה אוהב מצוות, הרי לא ישוה בעיניך כל הון בעד קיום מצוה, וכיון שגם אצלי וגם אצלך אין חשיבות וערך רב לארבע מאות השקלים, אם כן ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא?!



וַיְבָרֶךְ הַגִּמְלִים וְגו' אֶל בְּאֵר הַמַּיִם לַעֲת עֶרֶב לַעֲת צֵאת הַשָּׁאֲבֹת (כד, יא).

התפלל על מיתוק הדינים



על כן התפלל לפני הקב"ה באותה שעה 'הקרה נא לפני היום', 'הקרה' לשון קרירות, ומרמז על המתקת הדין, כי 'חם' הוא דין ו'קר' הוא חסד, דהיינו שביקש מאת הקב"ה ואמר לו: תקרר לפני את היום, בשעה זו שהיא עת ערב שהוא דין, דהיינו להמתיק את הדינים ולהפכם לחסד כאשר נרמז ב'עת צאת השואבות'.

בספר עוד יוסף חי פירש, כי בבואו אל ארם נהרים, היה לפניו שתי עתים (זמנים) שהם הפכיים, 'לעת ערב' המורה על דין, 'לעת צאת השואבות' המורה על חסדים, כי שאיבת המים היא חסדים. ומחמת שאליעזר חשש מעת 'ערב' דהיינו ממידת הדין,



וַיֹּאמֶר ה' וְגו' אֲדֹנִי אֲבָרְהָם הִקְרָה נָא לִפְנֵי הַיּוֹם וְעֵשָׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנִי אֲבָרְהָם (כד, יב).

איתא במדרש (בראשית רבה ס, ב) 'ועשה חסד עם אדוני

אברהם אבינו תלה שיעריך לחסדי הש"ת



של אברהם אבינו, ועל זה דרש המדרש שהחסד 'מתגלגל בעולם' בשבילו, אין הכוונה שמידת החסד נוצר מחמת זכותיו, שהרי מקור החסד הוא 'חסד עליון', אלא אברהם אבינו עשה צינור ושביל, שיוכל למשוך ולהתגלגל חסד עליון בעולמות התחתונים.

נשמות הצדיקים מתעברות במי
שעוסק במעשיהם

כידוע מספרים הק' שהצדיקים אשר בחיים חיותם הצטיינו והשתבחו במצוה מיוחדת, ואחר הסתלקותם רוצים להמשיך במעשה הטוב שלהם, ולכך יורדים בעיבור נשמה לעזור ולסייע לכל עוסקים במצוה זו, ואברהם אבינו בא לסייע לעוסקים בחסד, ועלה ברעיוני בעזרת שמו ית', שזה מרומז מפורש בפסוק 'ועשה חסד עם אדוני אברהם', דהיינו שכל העוסק בחסד זוכה להיות 'עם אברהם' שאברהם אבינו מלווה אותו ומצטרף להיות אתו לסמכו ולסעודו בעשיית החסד.

אברהם', הכל צריכין לחסד, אפילו אברהם - שהחסד מתגלגל בעולם בשבילו, נצרך לחסד, שנאמר ועשה חסד עם אדוני אברהם.

בשפת אמת (שנת תרל"ב) מביא בשם זקינו הרה"ק בעל החידושי הרי"ם זי"ע, דלכאורה קשה, הרי אלעזר היה עבדו של אברהם, ואם כן למה לא תלה במעשיו הטובים וזכותו של אברהם אבינו ע"ה, והוצרך לבקש חסד מאת הקב"ה?! אלא, אברהם אבינו ע"ה פעל אצל אנשיו שידעו זאת בבירור, שגם לאיש כמוהו נצרך חסדו של השי"ת.

והשפת אמת מוסיף בביאור הענין, כי באמת זכיותיו של האדם, אינו בכוחו ופועל ידיו, אלא בחסד עליון, שהרי זוכה לסיוע מלמעלה, כאמרם ז"ל (קידושין ל, ב) אלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו.

ובזה פירש הכתוב 'ועשה חסד עם אדוני אברהם', דהיינו שהקב"ה עושה חסד בעולם בזכותו

וְתִמְהָר וְתַעַר כְּדָה אֶל הַשָּׁקֶת וְתִרְץ עוֹד אֶל הַבָּאָר וּגּו' וְתִשָּׂאב לְכָל גִּמְלָיו (כד, ב).

שפכה המים בשביל כבודו של
אליעזר

לא ליתן לבהמה משקה שהזכירו עליו
ש"ש

ובשל"ה הק' כתב בזה, ראה
והתבונן בחכמת
המוסר שהיה לרבקה לנהוג כבוד
הבריות, כי מתחילה שתה אליעזר
ונשאר מים בכדה, ולא ידעה
רבקה מה לעשות, אם תתן המים
הנותרים לגמלים, יראה כאילו
משה הבהמה לאדם, להשקותם
מכלי אחד. ואם תשפוך המים
הנותרים לחוץ, הוא גם כן העדר
כבוד, להיות יתרת מים נידונין
כשופכין, לכן התחכמה לרוץ,
ומכח הריצה עשתה כאילו נפל
הכד מאליו ונשפך, ואז מלאה
אותו מים, ובזה נשאר אליעזר
בכבודו.

זהירות בכבוד הבריות

הגאון רבי אברהם גניחובסקי זצ"ל
מראשי ישיבת טשעבין
בירושלים ת"ו, התפרסם בגודל
זהירותו בכבוד הבריות, קטן

באגרא דכלה כתב, לכאורה יש
להתבונן מה משמיענו
בזה שרבקה שפכה תחילה את
המים מהכד, ואחר כך רצתה
לשאוב לגמלים?! וביאר על פי
מה דאיתא בספר חסידים (סימן
תתפ"ח) אם בירך על צלוחית מים
ונשאר בכלי, לא יתן ממנו לגוי
ולבהמה, הואיל שהזכיר שם
שמים על הדבר אינו מהראוי ליתן
ממנו לבהמה. והנה העבד הנאמן
הזה שהיה דולה ומשקה מתורת
רבו, בודאי בירך על המים והזכיר
שם שמים, וכששמעה החסידה
הזאת שהזכיר שם שמים, אמרה
אין מהראוי ליתן מזה להגמלים,
על כן אמרה אל העבד 'גם
לגמליך אשאב' מחדש, 'ותמהר
ותער כדה' שהוריקה מקודם את
המים ששתה העבד ובירך עליהם,
ואחר כך 'ותרץ אל הבאר לשאוב'
ששאבה מחדש בשביל הגמלים.

כגדול, וזה היה לשם דבר, אף פיקחותו הגדולה עמדה לסייע לו בכל פעם שהוצרך להציל אדם מאיזה מבוכה, פעם הלך ללוות בחור ל'פסיכיאטר' (מומחה לרפואת הנפש), ובחדר ההמתנה פגש יהודי שהכירו, וכמובן שלא הרגיש את עצמו בטוב ש'נתפס' במקום כזה... לא חלפה רגע, ור' אברהם כבר רץ לעבר היהודי כשדמעתו על לחיו ומבקש בתחנונים: אנא ממך, אל תגלה לאיש שפגשת אותי כאן...



וְה' בֵּרַךְ אֶת אֲדֹנֵי מָאד וַיִּגְדַּל וַיִּתֵּן לוֹ צֶאֱן וּבָקָר וְגו'

(בר, לה).

והוסיף ואמר בשם הרה"ק ר'

משה מקאז'ניץ זי"ע

לפרש הכתוב (תהלים קלח, ו) 'כי רם

ה' ושפל יראה וגבוה ממרחק

יידע', 'כי רם ה'', דער

אויבערשטער איז זייער הויך,

'ושפל יראה' דער וואס האלט זיך

זייער נידעריג ער קען זעהן דעם

כבוד פון גאט ב"ה, 'וגבוה ממרחק

יידע' דער וואס האלט זיך גרויס

איז ממרחק ('כי רם ה'') שהקב"ה גבוה ער

מאוד, רם על כל רמים, 'ושפל יראה' מי שמחזיק

עצמו בענוה יכול לראות הכבוד של הקב"ה,

'וגבוה ממרחק יידע' שכל המתגאה הוא רחוק

מאת ה'.

הקב"ה בידכו במידת הענוה



הרה"ק בעל הבית אברהם

מסלאנים זי"ע פירש,

'וה' ברך את אדוני מאוד', היינו

שהקב"ה בירכו במידת 'מאד מאד

הוי שפל רוח' (אבות ה, ד), ומזה

'ויגדל' בזכות מידת הענוה.

והמשיך הכתוב, 'ויתן אברהם את

כל אשר לו ליצחק', לא

כתיב את כל אשר 'יש לו', רק

את כל אשר 'לו' ליצחק, והיינו

מדת 'לא', שמדת הענוה נתן

ליצחק, 'ער האט איהם געגעבן די

מידה פון גארנישט'.



וַיִּצְחָק בָּא וּגו' בְּאֵר לְחֵי רְאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב

(כד, סב).

שמחה בא מידיעת השגחת הבורא



לחי רואי' שכאשר מיושב בדעתו
שהקב"ה משגיח עליו בכל רגע,
אפילו 'והוא יושב בארץ הנגב'
שאינו לו כלום, עם כל זה הקב"ה
משגיח עליו תמיד לטובה, מזה
מתעורר בקרבו בחינת יצחק שהוא
מידת השמחה.

בספר חשבה לטובה להרה"ק ר'
העניך מאלכסנדר זי"ע
פירש בדרך רמז, 'יצחק' מורה על
מידת השמחה, ומהיכן בא שמחה
לאדם?! התשובה הוא 'מבוא באר





כס"ד

אתה זקוק לישועה? שירונים? רפואות? פרנסה?

האלמנות והיתומים בבית שמש הם התשובה לזה!
תשמח את לבבם של 720 נפשות של היתומים והאלמנות בעיר בית שמש
והקב"ה ישמח את שלך בכל מילי דמייבב

ארגון לחמי מרדכי

שעומד תחת נשיאות הגה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א

שולחים מדי שבת בשבתו חבילות גדולות של בשר, ודגים, חלות, דיפס, מזונות,
קוגלעך, ממתקים ומתנות עבור היתומים וכו' עד לפתח ביתם של

**720 נפשות של אלמנות ויתומים
בעיר בית שמש**

זכות חבילה
לאלמנה ויתומים לשנת
\$250

24 שעות במתן בסתר האט ל"ין - 845-286-1007

או ע"י הקוויקפעי
3875090@gmail.com

או ע"י דאנרס פאונד OJC פלעטשער וכו' וכו'
LACHMEI MORDCHAI Tax I.D.# 87-1279722

אשריר בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא